

**ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ, БІЗНЕСУ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ ПІД
ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ***НТУ «Дніпровська політехніка»***Кулініч В.С.****Науковий керівник: к.е.н., доц. Касьяненко Л.В.**

Війна. Найжахливіше слово, яке може існувати в сучасному світі. Гинуть люди, знищуються техніка та інфраструктура, витрачаються величезні кошти, які могли бути витрачені на розвиток країн. Війна впливає на населення, країну та світ в усіх сферах життя: економічних, соціально-психологічних, матеріально-технічних тощо. Але вона об'єднує населення країни в боротьбі з ворогом. Всіх об'єднує єдина мета – боротьба з ворогом і повна перемога.

На початку війни всі населені пункти поставили собі одну конкретну мету – оборонитися. Міська влада закликала громадськість та бізнес у взаємодії та консолідації, за для того щоб забезпечити місто, захисників та Територіальну Оборону всім необхідним, бо тільки разом вони змогли б створити відповідні оборонні позиції, блок-пости, траншеї тощо. Але не вже місцева влада не змогла би впоратися самотійно? Змогла, але на це пішов би не один і навіть не два тижні. У міської влади є обмежені ресурси та фінанси, а отже, питання щодо побудови того ж блок-посту могло розтягнутися не на один день. Це зрозуміло населенню нашої країни в усіх сферах життєдіяльності, від державних діячів до підприємців, тому вони і вирішили, що варто в цьому питанні працювати єдиним фронтом. Влада почала надавати техніку, матеріали, спеціалістів з різних сфер, певні ресурси, громадськість займалася фізичною роботою, а бізнес, в свою чергу, або надавав свій продукт безкоштовно або допомагав іншим методом. Так на побудову блок-поста (конструкція, яка виконувала захисну функцію та функцію контрольно-пропускного пункту) витрачався 1-2 дні в залежності від складності. Бізнес та влада надавали громадськості матеріали: пісок, мішки, шини, бетонні плити, колючий дріт тощо. Окрім того, кафе та ресторани годували добровольців, які будували ці споруди, абсолютно безкоштовно. А місцева влада надавала техніку та наявні ресурси для виконання певних задач. І це далеко не все. Хтось з підприємців годував добровольців та територіальну оборону, хтось за власні гроші купував все необхідне на блок-пости, хтось за купував матеріали на Територіальну Оборону та інше. Це була умовна консолідація зусиль, без домовленостей чи розподілу обов'язків або навіть переговорів. Всі просто зрозуміли, що саме зараз, як ніколи раніше, треба забезпечити безпеку собі, своїй родині, своєму дому та підприємству, своїй країні.

І до сьогодні бізнес й подальше підтримує та забезпечує територіальні оборони на містах, жертвує кошти на Збройні Сили України, громадськість захищає міста та боронить нашу Україну, а влада, зі свого боку, робить все можливе, аби життя продовжувалося. Зараз діють податкові канікули, надається допомога у відновленні роботи, підприємці та постачальники працюють за більш

дешевими цінами. Це все з тією метою, аби економіка продовжувала працювати.

Навіть в умовах війни взаємодія між владою, бізнесу та громадськістю посилилася та зміцнилася. Коли всі мають одну єдину ціль – це викликає розуміння, що перемога вже близько. Але при цьому, країна продовжує працювати, підприємницька діяльність відновилося та навіть готуються запускати нові підприємства, громадськість боронить всіх від злісного ворога. «І на оновленій землі, врага не буде супостата. І буде син, і буде мати. І будуть люде на землі».